

Viatge a la terra de la passió de Jordi Cervera

Dg, 4/08/2013 per Catalunya Religió

-Vacances Singulars II-

(Ramon Bassas/CR) A en **Jordi Cervera** no li calen massa paraules per explicar-nos les seves vacances. “Durant el curs em dedico a l’ensenyament i la recerca bíblica i acompanyo grups de pelegrins a Terra Santa des de fa uns 15 anys. Tot gira al voltant del món bíblic: faig un servei pastoral que els pelegrins agraeixen molt i també això serveix per pagar-me el viatge a Israel on puc quedar-me a fer exploracions i recerca bíblica abans o després de portar el grup. De fet, tot es resumeix que les terres bíbliques i la seva gent em tenen el cor robat”. Estem parlant amb un frare caputxí de la Comunitat de Sarrià molt actiu. És membre de Cedre, una associació fundada l’any 2000 per atendre joves a les presons, [escriu en un bloc](#) i, entre d’altres coses, és un apassionat de la Bíblia.

De fet, és professor a la Facultat de Teologia de Catalunya el primer quadrimestre del curs i fa recerca a la biblioteca de l’Ecole biblique et archeologique française de Jerusalem el segon quadrimestre. Li encanta trepitjar els escenaris del que ensenya. Fa un temps, per exemple, va fer la mateixa ruta de l’Èxode en camell que havia fet el monjo de Montserrat Bonaventura Ubach el 1910, acompanyat pel seu amic el dominic Riccardo Lufrani, topògraf de l’Ecole Biblique de Jerusalem, experiència que va recollir en un llibre.

“Fruit de les meves primeres estades a Terra Santa per estudi vaig conèixer el país, i em vaig veure en condicions d’organitzar pelegrinatges, després que em concedissin la llicència que m’autoritza a fer de guia de grups de pelegrins. Combino les visites als llocs sants amb visites de cultura religiosa (museus, arqueologia, ecumenisme)”, explica.

Els pelegrins que acompanyen a Jordi Cervera formen part de les comunitats cristianes dels Caputxins, sobretot a Sarrià, i els seus cercles d’amistats. No en fa massa propaganda: “Només poso un rètol a la cartellera de l’església dels caputxins de Sarrià i un anunci al web dels caputxins. Tot molt natural. També

funciona molt bé el boca-orella”.

El procés previ

Cervera organitza tot sol el viatge, des dels allotjaments a les rutes, tot i que compta amb la col·laboració de dues agències (una a Jerusalem i una altra a Barcelona, i “bons amics que em respecten l’estil, m’ajuden i aconsellen”.

Que ningú no es pensi que en apuntar-se al viatge i pagar n’hi ha prou. “Sempre insisteixo en participar de les trobades preparatòries. Que els grups siguin reeixits depèn fonamentalment d’això”, reconeix. El procés previ consisteix en una primera trobada informativa explicant l’estil. La segona sessió consisteix en visitar el call jueu de Barcelona i tenir una trobada amb el responsable de la sinagoga del carrer Marlet. La tercera ocasió consisteix en un recés d’un dia a sant Martí del Montnegre.

“Tota la terra és santa, però la terra de Jesús ho és una mica més”

Descriure què s’hi fa, en aquest viatge, també és molt senzill: “En el fons em limito a llegir els textos bíblics en el seu context perquè es descobreixi la seva naturalitat, i sobretot deixant que el lloc i la Paraula facin el seu efecte. Retornats a casa, i escoltant-los de nou en les celebracions, els ompliran amb les imatges que els han quedat gravades en la memòria”.

Creu que aquesta experiència alimenta la fe dels que la viuen?, li preguntem. “La resposta és òbvia, altrament no els organitzaria. Com deia una monja catalana d’Arbeca, que vivia i morí a Jerusalem, la Rosa Maria Perejoan: tota la terra és santa, però la terra de Jesús ho és una mica més. Això es palpa i, si ho omplim de contingut, hom retorna impactat a casa”.

“Amb els grups ens allotgem sempre en albergs cristians perquè són fonamentals per donar el caliu que pretenc: llocs senzills però dignes, amb natura o molt propers als llocs sants, que faciliten la pregària personal i del grup, i que tenen un acollida molt fraterna. Això trenca el concepte de viatge i ens converteix de forma natural en pelegrins”, deixant ben clar que la ruta no es deixa cap detall.

“Si fer vacances és canviar d’aires, sempre estic de vacances”

Abans o després del viatge, com ell mateix deia al principi, Jordi Cervera aprofita per seguir els seus treballs de recerca. “Allà hi faig la mateixa vida caputxina de Barcelona en una casa internacional que hi ha a Jerusalem i em tanco diàriament a la biblioteca de l’École biblique, potser la millor biblioteca de temes bíblics, on ho tinc tot només allargant el braç”. També aprofita per fer exploracions del terreny amb el seu col·lega dominic amb qui féu la ruta del pare Ubach i una arqueòloga israeliana del Serveis d’Antiguitats. Junts fan exploracions per les terres bíbliques (Israel, Autonomia Palestina, Egipte, o Jordània).

Per acabar li preguntem si ho considera unes vacances, de fet. “Per a mi no són vacances en absolut”, admet. “Estudio tot el dia, i portar grups ocupant-te de la part material, cultural i religiosa és molt absorbent i és una gran responsabilitat. Però visc les estades a Terra Santa com un regal del cel que em renova i em fa feliç. Per a mi fer vacances mai ha estat descansar, sinó canviar d’aires. Si fer vacances és canviar d’aires, sempre estic de vacances, aleshores...”

Foto: Entrada de la capella que hi ha a la 7a estació de la Via Dolorosa de Jerusalem.